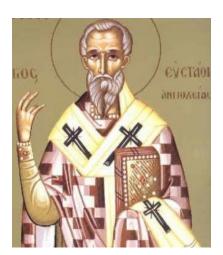
УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР СВ. ДИМИТРІЯ

св. димитрія Сиропусна Неділя

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF ST. DEMETRIUS

Cheesefare Sunday

Євстахія, архиєп. Великої Антіохії

Святитель Євстахій був глибоко освіченим богословом, а також вирізнявся глибоким знанням світських наук. Коли на Сході почала розповсюджуватися єресь Арія, який не визнавав єдиносутності Сина Божого з Отцем, святитель Євстахій ревно боровся - усно і письмово - за чистоту християнської віри. В 325 р. святий рівноапостольний цар Костянтин Великий (306 - 337) скликав І Вселенський Нікейський Собор. Першим головою на цьому Соборі був святитель Євстахій. Собор засудив учення Арія і виклав православне вчення в Символі віри. Несамовитого Арія, як назвав

його святитель Євстафій, що не побажав відмовитися від своєї помилки, і його однодумців Собор відлучив від Церкви, позбавивши сану. Проте серед єпископів, що підписали Нікейський Символ, були і такі, які співчували єресі Арія і підписали акти Собору не через переконання, а через страх відлучення.

Після Собору почалися їхні підступи проти святителя Євстахія. З великою хитрістю вони добилися його згоди на скликання в Антіохії Помісного Собору. Підкупивши одну блудницю, вони намовили її з'явитися на Соборі з немовлям і лжесвідчити про те, що батьком немовляти є святитель Євстахій. Порушуючи Апостольські правила про те, що звинувачення на священнослужителя слід приймати при підтвердженні двох свідків, аріяни позбавили святителя Євстахія влади. Він без суду був відправлений на заслання, у Фракію. Але помилковість звинувачення незабаром відкрилася: тяжко захворівши після наклепу, жінка розкаялася, прикликала кліриків і у присутності багатьох людей висповідалася у своєму гріху. Проте до цього часу святий Костянтин Великий помер, і на престол вступив його син Констанцій (337 - 361), що поділяв єретичні погляди Арія і не дозволив святителю Євстахієві повернутися. Святий Євстахій уснув на засланні, у місті Филиппах або Траянополі, в 337 році.

Saint Eustathius, Archbishop of Antioch

Saint Eustathius, Archbishop of Antioch (323-331) was born in Side, Pamphylia in 324. He was Bishop of Beroea (modern Aleppo), and enjoyed the love and esteem of the people, and at the request of his flock he was elevated by the Fathers of the First Ecumenical Council (325) to the See of Antioch. Saint Eustathius was a learned theologian, and was also distinguished by his broad knowledge in secular sciences. When the heresy of Arius began to spread in the East (Arianism denied the consubstantiality of the Son of God with the Father), Saint Eustathius struggled

zealously for the purity of the Orthodox Faith through his words and his writings. The First Ecumenical Council was convened in the year 325 by the holy God-crowned Emperor Constantine the Great (306-337). The first to preside over this Council was Saint Eustathius. The Council condemned the heretical teachings of Arius and incorporated the Orthodox confession into the Symbol of Faith (the Nicene Creed). But the mad Arius, as Saint Eustathius called him, refused to renounce his errors. He and those who shared his opinion were excommunicated from the Church by the Council. Among the bishops who signed the Nicene Symbol of Faith were some who sympathized with the heresy of Arius, but signed the Acts of the Council through fear of excommunication. After the Council, his enemies plotted against Saint Eustathius. With great cunning they gained his consent to convene a local Council at Antioch. Having bribed a certain profligate woman, they persuaded her to appear at the Council with an infant at her breast, and falsely declare that Saint Eustathius was the father of the infant.

The Arians declared Saint Eustathius deposed, violating the Apostolic Rule that accusations against the clergy must be substantiated by two witnesses. Without a trial he was sent off into exile in Thrace. But the lie was soon unmasked: the woman repented after falling grievously ill. She summoned the clergy, and in the presence of many people, she confessed her sin. Saint Constantine the Great died around this time, and his son Constantius (337-361), who shared the heretical views of Arius and favored the Arian bishops, succeeded his father on the throne. Even in exile, Saint Eustathius struggled for Orthodoxy with the same zeal. He died in exile, in the city of Philippi or Trajanopolis, in the year 337. Convened in the year 381 at Constantinople, the Second Ecumenical Council confirmed the Orthodox Symbol of Faith, which Saint Eustathius had so vigorously defended. The Arian heresy was once again anathematized. In the year 482 the relics of Saint Eustathius were reverently transferred from Philippi to Antioch, to the great joy of the people of Antioch, who had not ceased to honor and love their patriarch. Saint Eustathius was esteemed by the great hierarchs of the fourth century: Basil the Great, John Chrysostom, Athanasius of Alexandria, Epiphanius of Cyprus, Anastasius of Sinai, and Jerome of Stridonia. The renowned church historian Bishop Theodoret of Cyrrhus calls Saint Eustathius a pillar of the Church and a man of piety, of equal stature with Saint Athanasius of Alexandria and the other bishops at the forefront of the struggle for Orthodoxy.

АПОСТОЛ

3 Послання до Римлян св. Апостола Павла читання.

(p. 13, B. 11 - 14:4)

Браття: I це тому, що знаєте час, що пора нам уже пробудитись від сну. Бо тепер спасіння ближче до нас, аніж тоді, коли ми ввірували.

Ніч минула, а день наблизився, тож відкиньмо вчинки темряви й зодягнімось у зброю світла.

Як удень, поступаймо доброчесно, не в гульні та п'янстві, не в перелюбі та розпусті, не в сварні та заздрощах,

але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість!

Слабого в вірі приймайте, але не для суперечок про погляди.

Один бо вірує, що можна їсти все, а немічний споживає ярину.

Хто їсть, нехай не погорджує тим, хто не їсть. А хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, Бог бо прийняв його.

Ти хто такий, що судиш чужого раба? Він для пана свого стоїть або падає; але він устоїть, бо має Бог силу поставити його.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Матвія Святого Євангелія читання.

(p. 6, B. 14 - 21)

Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець.

А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших.

А як постите, то не будьте сумні, як оті лицеміри: вони бо зміняють обличчя свої, щоб бачили люди, що постять вони. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою!

А ти, коли постиш, намасти свою голову, і лице своє вмий,

щоб ти посту свого не виявив людям, а Отцеві своєму, що в таїні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно.

Не складайте скарбів собі на землі, де нищить їх міль та іржа, і де злодії підкопуються й викрадають.

Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа їх не нищить, і де злодії до них не підкопуються та не крадуть.

Бо де скарб твій, там буде й серце твоє!

EPISTLE

The reading is from the Epistle of St. Paul to the Romans.

(c.
$$13$$
, v. $11 - 14:4$)

Brethren: And *do* this, knowing the time, that now *it is* high time to awake out of sleep; for now our salvation *is* nearer than when we *first* believed.

The night is far spent, the day is at hand. Therefore let us cast off the works of darkness, and let us put on the armor of light.

Let us walk properly, as in the day, not in revelry and drunkenness, not in lewdness and lust, not in strife and envy.

But put on the Lord Jesus Christ, and make no provision for the flesh, to *fulfill its* lusts.

Receive one who is weak in the faith, *but* not to disputes over doubtful things.

For one believes he may eat all things, but he who is weak eats *only* vegetables.

Let not him who eats despise him who does not eat, and let not him who does not eat judge him who eats; for God has received him.

Who are you to judge another's servant? To his own master he stands or falls. Indeed, he will be made to stand, for God is able to make him stand.

GOSPEL

The reading is from the Holy Gospel according to St. Matthew.

$$(c. 6, v. 14 - 21)$$

"For if you forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive you.

But if you do not forgive men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

"Moreover, when you fast, do not be like the hypocrites, with a sad countenance. For they disfigure their faces that they may appear to men to be fasting. Assuredly, I say to you, they have their reward.

But you, when you fast, anoint your head and wash your face,

so that you do not appear to men to be fasting, but to your Father who is in the secret *place;* and your Father who sees in secret will reward you openly.

"Do not lay up for yourselves treasures on earth, where moth and rust destroy and where thieves break in and steal;

but lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust destroys and where thieves do not break in and steal.

For where your treasure is, there your heart will be also."

Церковний Календар

Church Calendar

БЕРЕЗЕНЬ

- 6 Сиропусна Неділя
- 7 Початок Великого Посту
- 9 Літургія Ранішосвячених Дарів
- 9 Акафист
- 12 Феодорівська Субота
- 13 1-ша Неділя Великого Посту
- 16 Літургія Ранішосвячених Дарів
- 16 Акафист
- 19 Поминальна Субота
- 20 2-га Неділя Великого Посту
- 23 Літургія Ранішосвячених Дарів
- 23 Акафист
- 26 Поминальна Субота
- 27 3-тя Неділя Великого Посту
- 30 Літургія Ранішосвячених Дарів
- 30 Акафист

КВІТЕНЬ

- 2 Поминальна Субота
- 3 3-та Неділя Великого Посту
- 6 Літургія Ранішосвячених Дарів
- 6 Акафист
- 7 Благовіщення Пресвятої Богородиці
- 9 Похвала Пресвятої Богородиці

MARCH

Cheesefare Sunday

Beginning of Great Lent

Liturgy of the Presanctified Gifts

Akathist

St. Theodore's Saturday

1st Sunday of Great Lent

Liturgy of the Presanctified Gifts

Akathist

Soul Saturday

2nd Sunday of Great Lent

Liturgy of the Presanctified Gifts

Akathist

Soul Saturday

3rd Sunday of Great Lent

Liturgy of the Presanctified Gifts

Akathist

APRIL

Soul Saturday

4th Sunday of Great Lent

Liturgy of the Presanctified Gifts

Akathist

Annunciation of the Theotokos

Laudation of the Theotokos

Молитва за Україну

Господи Боже наш, Ти Бог Єдиний на небесах і на землі, Ти володієш усіма царствами й народами. В руках Твоїх міцність і сила, й ніхто опиратися Тобі не може. Ти сидиш на херувимах і Тебе безперестанно оспівують серафими, тож що може проти Тебе людина? Приклони, Господи, вухо Твоє й почуй; споглянь очима Твоїми й побач злі наміри ворогів наших. Віримо, що Ти один Милостивий і Сильний, і можеш позбавити нас від рук їхніх. Ти зберіг раба Твого Давида від руки сильного, вкотре показавши, що сила Твоя в немочі звершується, і прийняв журбу серця Езекії, подавши йому продовження років життя. Подай же мир і спокій боголюбивому народові нашому, й не віддай гріхи наші. Бо пам'ятаємо слова Спасителя нашого. нам Єдинородного Сина Твого й Господа нашого Ісуса Христа: «Всі, хто взяв меч, від меча загинуть». Тож не на зброю нашу, а лише на Тебе надію покладаємо, силу Твою відаючи. Ти твориш чудеса, від Тебе перемога й поразка. Даруй Україні нашій мир глибокий і непорушний, від війни та нашестя супротивників оберігаючи, й усе благе на користь душевну й тілесну подаючи. Бо Ти є Бог милості, Цар миру й Спаситель душ наших, і тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духу, нині й повсякчас, і на віки вічні. Амінь.